



## Arrest

nr. 341 113 van 12 februari 2026  
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK  
Langestraat 46/1  
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 september 2025.

Gelet op de beschikking van 18 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIN, loco advocaat A. LOOBUYCK.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

*“1. Verzoekster, die de Somalische nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij haar huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.*

*Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als*

*vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.*

*2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar beweerde herkomst uit het districtcentrum Eldheer [Ceel Dheer] gelegen in de provincie Galgaduud. Bijgevolg kon er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens haar verklaringen in deze regio hadden voorgedaan. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 314 028 van 7 oktober 2024.*

*Verzoekster baseert haar huidig verzoek op dezelfde motieven die zij reeds aanhaalde in haar eerste verzoek. Zij houdt vol afkomstig te zijn uit het districtcentrum El Dher gelegen in de provincie Galgaduud en stelt dat haar problemen in Somalië nog steeds actueel zijn. Verder voegt zij daar ook aan toe dat zij via haar buurvrouw in oktober 2024 te horen kreeg dat haar zus, A., werd meegenomen door Y. G., een lid van Al-Shabaab.*

*Ter staving van haar huidig verzoek legt zij volgende documenten neer: screenshots van kaarten, drie nieuwsartikels, een foto, drie identiteitskaarten met verklaringen van de personen in kwestie, drie medische attesten en een psychologisch attest.*

*3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:*

*(i) verzoekster zich louter beperkt tot een verwijzing naar asielmotieven die zij in het verleden heeft uiteengezet. Zij verwijst namelijk opnieuw naar haar eerdere verklaringen betreffende haar herkomstregio en haar problemen met Al-Shabaab en voegt hieraan toe dat zij van haar buurvrouw in oktober 2024 vernam dat haar zus A. werd meegenomen door Y. G., een lid van Al-Shabaab. Het louter vasthouden aan haar eerdere verklaringen aangaande haar regio van herkomst en de feiten die zich daar hebben voorgedaan, wijzigt op zich niets aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar herkomst uit het districtcentrum Eldheer.*

*(ii) de nieuwsartikelen geen antwoord bieden op haar gebrek aan kennis over de veiligheidsincidenten in het gebied waar zij beweert te hebben gewoond. Deze artikelen hebben namelijk betrekking op andere gebeurtenissen dan dewelke door het CGVS zijn vermeld in de vorige beslissing.*

*(iii) aangaande de getuigenissen er vastgesteld moet worden dat dit geen objectieve bronnen zijn. Het staat deze personen vrij te verklaren wat ze willen. Bijgevolg kunnen deze getuigenissen niet geaccepteerd worden als bewijs om haar herkomst aannemelijk te maken.*

*(iv) de foto van een standbeeld de ongeloofwaardigheid aangaande haar beweerde regio van herkomst niet kan herstellen. Uit de foto kan niet worden afgeleid waar deze exact genomen is. Het standbeeld vermeldt enkel "Galmudug" en bevat geen specifieke verwijzing naar Eldheer. Daarnaast levert de foto geen bewijs dat zij in Eldheer is geboren of er heeft gewoond tot haar vertrek uit Somalië. Ook verklaart zij zelf dat dit standbeeld pas gebouwd werd na haar vertrek en kan deze bijgevolg geen bewijs leveren voor haar verklaringen aangaande haar beweerde verblijf in Eldheer.*

*(v) het medisch attest van 5 februari 2024 reeds werd ingediend in het kader van haar eerste verzoek en reeds is beoordeeld door zowel het CGVS als de Raad. Het medisch attest van 2 december 2024, enkel een bevestiging is dat de vastgestelde letsels, zoals beschreven in het medisch attest van 5 februari 2024, nog steeds dezelfde kenmerken vertonen. Het medisch attest van 2 december 2024 voegt dus niets nieuws toe aan het medisch attest van 5 februari 2024, en kan dan ook niets wijzigen aan bovenstaande conclusie.*

*(vi) omtrent het medisch attest van 25 november 2024, waarin de medische en psychische gevolgen van haar besnijdenis staan vermeld, aangaande de fysieke klachten dient opgemerkt te worden dat hoewel een besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de vermindering kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en*

psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekster heeft aangebracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het verwijzen naar haar voorgelegde documenten, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Waar verzoekster het gebrek aan persoonlijk onderhoud hekelt om met name te worden gehoord omtrent een vergissing over het dorp waarnaar verweerder heeft verwezen en hierover toelichting te verschaffen, blijkt echter uit de lezing van het administratief dossier dat de Dienst Vreemdelingenzaken van verzoekster een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoekster in de gelegenheid gesteld werd om nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekster aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekster wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)). In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat aan verzoekster tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidig verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van haar verklaringen aldaar na zou gaan of haar aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoekster voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekster werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoekster was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt tot slot vast dat verzoekster in haar verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen zij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

De Raad sluit zich verder aan bij de bevindingen van de commissaris-generaal aangaande de beweerde vergissing in de bestreden beslissing, waarbij uitgebreid wordt gemotiveerd:

“U beweert dat het CGVS niet op de hoogte is van het bestaan van het districtscentrum Eldheer [Ceel Dheer], waar u bent geboren en gewoond hebt tot uw vertrek uit Somalië, en dat het deze locatie verwart met het gelijknamige dorp Ceel Dheer, gelegen in hetzelfde district Eldheer [Ceel Dheer] (Verklaring volgend verzoek, 6.12.2024, vraag 5, 10 en 17).

Aangaande deze bewering moet er vooreerst opgemerkt worden dat het opvallend is dat u deze vermeende verwarring pas aanhaalt in het kader van een volgend verzoek. Gezien het belang van dit aspect, had redelijkerwijs van u verwacht mogen worden dat u dit reeds tijdens uw eerdere beroepsprocedure had aangevoerd. De vaststelling dat dit niet is gebeurd, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering.

Ter ondersteuning van uw bewering heeft u kaarten van Mapcarta voorgelegd, waarop u zowel het dorp Ceel Dheer, gelegen tussen Guriceel en Dusa Marreb, als het districtscentrum Eldheer heeft omcirkeld. Daarnaast heeft u drie Somalische nieuwsartikelen voorgelegd, die betrekking hebben op het dorp Ceel Dheer, gelegen tussen de steden Guriceel en Dusa Marreb [Dhusamareeb]. Met deze documenten probeert u aan te tonen dat de gevechten tussen Ahlu Sunnah en Al-Shabaab, evenals tussen Ethiopische troepen en Al-Shabaab,

*waarnaar het CGVS verwees in zijn beslissing van 28 maart 2024, niet plaatsvonden in het districtscentrum Eldheer, zoals het CGVS beweert, maar in het dorp Ceel Dheer, waardoor u onmogelijk op de hoogte kon zijn van deze incidenten (Verklaring volgend verzoek, 6.12.2024, vraag 17 en 19).*

*Na analyse van de door u ingediende nieuwsartikelen stelt het CGVS vast dat deze geen bewijs leveren voor de zogenaamde vergissing waarvan volgens u sprake is en bijgevolg geen nieuw inzicht verschaffen in de eerder genomen beslissing van 28 maart 2024. De nieuwsartikelen hebben namelijk geen betrekking op de specifieke veiligheidsincidenten die in die beslissing werden besproken. In het eerste nieuwsartikel dat dateert van oktober 2021 staat vermeld dat Ahlu Sunnah, Ceel Dheer, een stad tussen Guriceel en Dhusamareeb zou hebben veroverd, terwijl het CGVS in zijn beslissing louter uw verklaring bevestigde – namelijk dat er in 2010 gevechten plaatsvonden tussen Ahlu Sunnah en Al-Shabaab, waarna Al-Shabaab erin slaagde het districtscentrum te veroveren. In uw volgend verzoek herhaalt u overigens nog eens deze verklaring en stelt dat Al-Shabaab inderdaad in 2010 het districtscentrum Eldheer [Ceel Dheer] veroverde (Verklaring volgend verzoek, 6.12.2024, vraag 17). Het tweede nieuwsartikel dat dateert van 15 december 2021 stelt dat de Al-Shabaab militanten de controle overnamen over Ceel Dheer, een dorp gelegen op 30 km van Dhusamareeb, terwijl het CGVS in zijn beslissing, aangaande deze periode, louter verwees naar een bomaanslag van Al-Shabaab in januari 2021 op een checkpoint in Ceel Dheer [Eldheer]. Het derde artikel dat dateert van 29 augustus 2016 beschrijft de aanwezigheid van de Somalische politiediensten in het gebied Ceel Dheer, met als doel bescherming te bieden tegen ontbossing en geweld. Ook dit incident werd niet aangehaald in de beslissing van het CGVS.*

*Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat de ingediende nieuwsartikelen geen antwoord bieden op uw gebrek aan kennis over de veiligheidsincidenten in het gebied waar u beweert te hebben gewoond. De artikelen hebben namelijk betrekking op andere gebeurtenissen dan die welke door het CGVS zijn vermeld in haar beslissing. Het CGVS baseerde zijn beslissing voorts niet alleen op enkele veiligheidsincidenten, maar ook op het feit dat u profielgerelateerde vragen niet correct kon beantwoorden en op de socio-politieke situatie in de regio waarvan u beweert afkomstig te zijn.”.*

*De Raad ziet niet in waarom zij dergelijke kritiek omtrent een vergissing over het dorp waarnaar verweerder zou hebben verwezen, niet eerder zou hebben kunnen aanhalen in het kader van haar beroepsprocedure bij de Raad in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming. Haar uitleg dat zij aanvankelijk niet doorhad dat verweerder zich had vergist, biedt geen afdoende verklaring voor haar nalaten hiervan.*

*Door louter te verwijzen naar haar voorgelegde documenten en haar verklaringen, en de algemene opmerking dat haar volledige uitleg door verweerder werd verworpen omwille van het feit dat zij pas in het kader van haar huidig verzoek deze verduidelijking heeft aangehaald, quod non, brengt verzoekster geen concrete en ernstige elementen noch overtuigende argumenten bij die een ander licht op voorgaande analyse werpen.*

*De Raad wijst erop dat uit de foto van het standbeeld niet kan worden afgeleid waar deze exact genomen is. Het standbeeld vermeldt enkel “Galmudug” en bevat geen specifieke verwijzing naar Eldheer. Daarnaast levert de foto, indien het standbeeld zich effectief zou bevinden op de plaats waar verzoekster beweert, hoe dan ook geen bewijs dat zij in Eldheer is geboren of er heeft gewoond tot haar vertrek uit Somalië. Bovendien verklaart verzoekster zelf dat dit standbeeld pas gebouwd werd na haar vertrek (verklaring volgend verzoek, vraag 17) en kan deze foto bijgevolg geen bewijs leveren voor haar verklaringen aangaande haar beweerde verblijf in Eldheer. Deze foto kan de ongeloofwaardigheid aangaande haar beweerde regio van herkomst niet herstellen.*

*Door louter te verwijzen naar haar verklaringen omtrent deze foto, brengt verzoekster geen elementen bij die een ander licht op het voorgaande werpen.*

*Verzoekster laat voorts de vaststellingen inzake haar overige voorgelegde documenten in het kader van haar huidig verzoek ongemoeid zodat deze onverminderd overeind blijven. Zij blijven dan ook gehandhaafd en worden door de Raad overgenomen.*

*Gelet op de eerder gedane omstandige vaststellingen in het kader van haar eerste beschermingsverzoek dat geen geloof kon worden gehecht aan haar beweerde problemen, en gelet op het geheel van voorgaande bevindingen inzake de inhoud en de zeer beperkte bewijskracht van voorgaande documenten die zij heden voorlegt in het kader van haar tweede beschermingsverzoek, zijn deze documenten, wanneer ze worden beoordeeld en gewogen samen met het geheel van verzoeksters ongeloofwaardig bevonden verklaringen, niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas.*

8. *Aan verzoeksters Somalische nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoekster maakt echter niet aannemelijk dat zij (recent) afkomstig is uit Ceel Dheer, gelegen in het gelijknamige district, gelegen in de regio Galgaduud, noch uit een gebied in Somalië waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Gelet op het voorgaande is haar betoog in het verzoekschrift omtrent de veiligheidssituatie in Somalië en haar verwijzing naar rapporten dienaangaande, dewelke zij overigens niet bijbrengt, niet dienstig.*

9. *Bijgevolg lijkt verzoekster geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.*

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 december 2025 staat het volgende vermeld:

*“Tolk 1853 staat onder eed en tolkt Somalisch – Nederlands.*

*De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekster stelt dat de kern van haar zaak in wezen eenvoudig is en erin bestaat dat verweerder zich vergist over haar afkomst. Ceel Dheer is zowel een district als een dorp en verzoekster is afkomstig uit het district en niet uit het dorp, zoals verweerder ten onrechte veronderstelt. Om haar afkomst uit dit district aan te tonen, heeft verzoekster foto's neergelegd en bovendien heeft zich een nieuw feit voorgedaan aangezien haar zus in oktober 2024 werd meegenomen door Al-Shabaab. Dat de veiligheidssituatie in Somalië zeer slecht is, heeft zij aangetoond door middel van de bijgebrachte landeninformatie. Verder bevraagd, stelt verzoekster niet te begrijpen waarom geen geloof wordt gehecht aan haar afkomst uit Ceel Dheer: haar vader is er geboren en haar hele gezin is van daar afkomstig. Zij is nooit ergens anders geweest, maar beschikt niet over documenten om dit aan te tonen. Het enige document waarover zij beschikt is een kopie van het paspoort van haar vader dat nog dateert uit de jaren '70 en werd uitgereikt onder het regime van Siad Barre; haar vader heeft onder dit regime een tijdlang gewerkt als leraar, maar is daarna teruggekeerd naar zijn eigen district. Verzoekster legt een aanvullende nota met de kopie van het paspoort neer. Hiernaar gevraagd, licht zij toe dat het origineel zich nog in Somalië bevindt en dat de kopie haar werd overgemaakt door een tante langs vaderszijde. Gevraagd waarom zij dit stuk nu pas*

*bijbrengt, stelt verzoekster dat zij de procedure aanvankelijk niet zo goed begreep en pas later heeft beseft dat zij het paspoort kon gebruiken om haar afkomst aan te tonen. Waar de voorzitter erop wijst dat haar afkomst al bij het eerste beschermingsverzoek in vraag werd gesteld, stelt verzoekster dat zij toen ook documenten heeft bijgebracht, onder meer van een meisje met wie zij op de koranschool zat, maar dat deze allemaal werden geweigerd en dat het paspoort van haar vader bijbrengen het laatste is wat zij nog kan doen.”*

Op de zitting legt verzoekster per aanvullende nota een document neer dat zij in de inventaris aanduidt als “kopie paspoort vader” en dat zij in die nota toelicht en waarop zij in voormeld betoog ter zitting ook ingaat.

5. Verzoekster brengt met voormeld betoog ter zitting en het bij de aanvullende nota gevoegde stuk geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 23 september 2025.

Het betreft in casu een volgend (tweede) verzoek om internationale bescherming van verzoekster in België. In voormelde beschikking wordt in navolging van het CGVS vastgesteld dat dit volgend verzoek geen nieuwe feiten of elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Er liggen thans geen argumenten of elementen voor die anders doen besluiten.

Verzoeksters vorig, eerste beschermingsverzoek werd geweigerd omdat geen geloof wordt gehecht aan haar beweerde herkomst uit het districtscentrum Eldheer [Ceel Dheer] gelegen in de provincie Galgaduud, waardoor evenmin geloof wordt gehecht aan de feiten die zich volgens haar verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Nog geen twee weken na 's Raads arrest nr. 314 028 van 7 oktober 2024, waarbij haar internationale bescherming werd geweigerd, diende zij huidig volgend beschermingsverzoek in, waarbij zij vasthoudt aan haar relaas zoals aangehaald in het kader van haar eerste beschermings-verzoek.

Met het louter hernemen van eerder afgelegde verklaringen en argumenten en het verwijzen naar eerder neergelegde documenten, zaken waarop reeds terdege werd ingegaan en geantwoord in de beschikking, ontkracht noch weerlegt verzoekster de hierover gedane vaststellingen in de beschikking. Voor wat betreft het argument dat de kern van huidige zaak in wezen eenvoudig is en erin bestaat dat het CGVS zich heeft vergist over haar herkomst daar zij afkomstig is uit het gelijknamige districtscentrum maar niet het dorp Ceel Dheer, de verwijzing naar foto's en de uitleg over het feit dat haar zus in oktober 2024 werd meegenomen door een lid van Al-Shabaab, volstaat het te verwijzen naar wat hierover eerder werd opgemerkt in de beschikking, vaststellingen waar verzoekster met het louter opnieuw aanhalen ervan dus geen afbreuk doet.

Waar verzoekster stelt dat Ceel Dheer zowel een districtscentrum is als een dorp en zij afkomstig is uit het districtscentrum en niet uit het dorp, zoals verweerder ten onrechte veronderstelt, alsook dat zij niet begrijpt waarom geen geloof wordt gehecht aan de door haar voorgehouden herkomst uit het districtscentrum Ceel Dheer, volstaat het te verwijzen naar de bestreden beslissing, tevens hernomen in punt 7 van de beschikking en dit in samenlezing met 's Raads voormeld arrest nr. 314 028 van 7 oktober 2024 waarin dit alles uitgebreid wordt besproken, beoordeeld en toegelicht. Een (her)lezing ervan kan daarom opheldering bieden voor verzoekster. Verzoekster brengt hoe dan ook bij het huidig volgend (tweede) verzoek om internationale bescherming geen elementen bij die anders doen oordelen of die anderszins de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

De Raad wees in zijn vorig arrest al zeer duidelijk en uitgebreid op de medewerkingsplicht in hoofde van verzoekster als verzoeker om internationale bescherming, waarbij werd vastgesteld en omstandig uiteengezet dat zij aan die plicht verzaakt. Hoewel zij bij haar vorig, eerste beschermingsverzoek al van in het begin duidelijk op die plicht werd gewezen, die verplichting om mee te werken meermaals duidelijk werd gecommuniceerd aan verzoekster, die bovendien ook in het kader van haar vorig beschermings-verzoek van in het begin al werd bijgestaan door een advocaat, en de medewerkingsplicht uitdrukkelijk in de Vreemdelingenwet staat opgenomen (zie artikel 48/6) en de Raad er in zijn arrest dus nogmaals uitdrukkelijk op wees, gaat verzoekster er opnieuw aan voorbij en verzaakt zij er opnieuw aan.

Zij komt immers bij haar huidig volgend (tweede) beschermingsverzoek, en pas in het kader van haar huidig beroep en pas na de beschikking van 23 september 2025, en dit pas voor het eerst ter zitting in het kader van haar vraag tot horen, met een document naar voor waarvan ze verklaart dat het een kopie van een paspoort van haar vader is.

De uitleg van verzoekster ter zitting voor deze laattijdigheid, als antwoord op de uitdrukkelijke vraag waarom zij dit document dan pas bijbrengt, dat zij de procedure aanvankelijk niet zo goed begreep en pas later heeft beseft dat zij het paspoort kan gebruiken om haar herkomst aan te tonen, is allerminst overtuigend en geenszins ernstig en vormt hoe dan ook geen afdoende uitleg waarom zij dit stuk pas zodanig laat voor het

eerst bijbrengt. Immers, zoals ter zitting al werd aangegeven, werd haar verklaarde herkomst uit het districtscentrum Ceel Dheer al bij haar eerste beschermingsverzoek in vraag gesteld. Dit gebeurde in eerste instantie door het CGVS dat dit duidelijk uiteenzette in de weigeringsbeslissing die het nam waardoor redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekster hiervan toen al goed op de hoogte was, en zeker en des te meer aangezien ze in beroep ging bij de Raad die in tweede instantie nogmaals duidelijk in zijn arrest motiveerde dat verzoeksters verklaarde herkomst uit het districtscentrum Ceel Dheer ongeloofwaardig is, waardoor aan haar relaas dat hiermee onlosmakelijk verbonden is evenmin geloof wordt gehecht. Dat verzoekster de procedure aanvankelijk niet zo goed begreep, is in het licht van het voorgaande dus allerminst aannemelijk en niet ernstig, waarbij nogmaals wordt gewezen op de vaststelling dat verzoekster bij haar vorig beschermingsverzoek en beroep bij de Raad bijstand van een advocaat genoot en wordt aangenomen dat deze dus de procedure duidelijk zou kunnen toelichten.

Wat de bijgebrachte kopie van het paspoort zelf betreft, vormt dit in weerwil van wat wordt voorgehouden geenszins een begin van bewijs van verzoeksters verklaarde herkomst uit het districtscentrum Ceel Dheer. Nog daargelaten dat nergens uit blijkt of kan worden achterhaald en vastgesteld dat het daadwerkelijk om verzoeksters vader zou gaan en los van het feit dat het geen origineel maar een kopie betreft zonder beëdigde vertaling, bevat de kopie van het paspoort louter informatie omtrent de gegevens en herkomst van de beweerde vader van verzoekster in maart 1977, maar zegt dit document dat van maart 1977 dateert dus niets over de situatie van verzoekster in Somalië waar ze volgens haar verklaringen 28 jaar later werd geboren, laat staan dat het enig gegeven bevat over en ook maar iets aantoonde over verzoeksters (recente) herkomst uit het districtscentrum Eldheer [Ceel Dheer] en haar verblijf aldaar tot aan haar vertrek uit het land. Het document heeft voor verzoeksters zaak aldus geen enkele nuttige bewijswaarde. De opmerking van verzoekster – die op zitting wijst op documenten die zij al eerder bijbracht bij het vorig beschermingsverzoek – dat het paspoort van haar vader bijbrengen het laatste is wat zij nog kan doen, wijzigt niets aan die vaststelling.

Zoals in de beschikking al werd aangegeven, in punt 8, zijn verzoeksters argumentatie en haar verwijzing naar bijgebrachte landeninformatie over de veiligheidssituatie in Somalië niet dienstig, gelet op de ongeloofwaardigheid van haar beweerde regio van herkomst in dat land. Verzoekster gaat hieraan voorbij.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen gronden en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekster geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO